

వేపచెట్టు నీడలో దీప్తాలోచనలో పడిపోయిన అంజలిని చూసి సౌమ్య, నీరజ, రజని కలవరంగా ఒకరి నొకరు చూసుకున్నారు. అరగంట నుంచీ అంజలి అలా సమాధిలో కూర్చున్నట్టు ఉలుకు పలుకు లేకుండా కూర్చుంది. గలగలాపారే సెలయేరులా ఓ క్షణం కుదురుగా కూర్చొని అంజలిని చూడడం అదే మొదటిసారిమో వాళ్లకి కాస్త దిగులుగానూ, భయంగానూ కూడా ఉంది.

“బుద్ధుడికి బోధి వృక్షం కింద జ్ఞానోదయమై పోయినట్టు దీనికి కాలేజ్ క్యాంపస్లో వేపచెట్టు కింద జ్ఞానోదయమైపోలేదు కదా...” రజని మాటలకి ఇంకోసారయితే పడీ పడీ నవ్వేసే వాళ్లేమో కానీ సౌమ్య, నీరజ ఈసారి విననట్టు కూర్చున్నారు అంజలివైపు చూస్తూ.

“మళ్ళీ చెప్పవే...” అంజలి ఓ అయిదు నిమిషాల తర్వాత హఠాత్తుగా అంది సౌమ్య వైపు తిరుగుతూ.

“ఏం చెప్పను...”

“అదే నిన్నటి సంఘటన....” సౌమ్య నుదురుకొట్టుకుంది. ఇప్పటికీ అయిదుసార్లు చెప్పాను. మళ్ళీ ఇంకోసారా?... అయినా అందులో థ్రిల్ అయిపోయేదేం ఉంది కనుక... అంజలి వల్ల ఇప్పటికే రెండు క్లాసులు మిస్సయ్యాయి.

“అంజలీ... క్లాసులు పోతున్నాయి పోదాం పదవే స్ట్రీజ్...”

“సౌమ్య... నేను పడిపోయానే...” అంజలి కలలోలా అంది.

“ఎక్కడ” రజని, సౌమ్య, నీరజ కోరస్గా అడిగారు అంజలి ధోరణికి విస్తుపోతూ.

“ప్రేమలో”

“నిజంగా”

“ఎప్పుడు?”

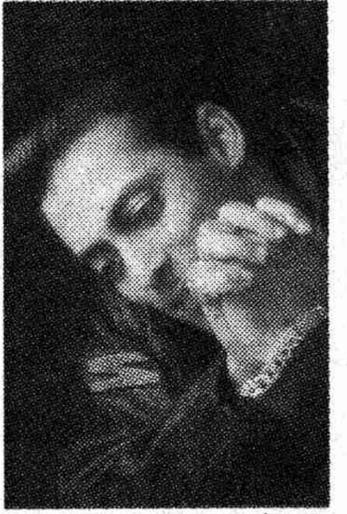
“నువ్వు నిన్న స్కూటీమీంచి కింద వడ్డప్పుడు...”

“నేను కిందవడ్డప్పుడే నీకు ప్రేమలో పడ్డానికి ముహూర్తం కుదిరిందా?... ఇంతకీ ఎవరో

ఇజోమెమకథ

ఎమ్. నాగలక్ష్మి

అన్మయ్య! బతికించాడు!

ఇంత కాలానికి సల్మాన్ ఖాన్ తన లేటెస్ట్ గర్ల్ ఫ్రెండ్ కాట్రీనా కైఫ్ ను పెళ్లాడబోతున్నట్లు ప్రకటించాడు. ఈ చలికాలం లోపుగా సల్మాన్ పెళ్లాడేసి జీవితంలో స్థిరపడిపోతాట్ట. ఇండో-వెస్టర్న్ ముఖంతో కవులకు స్ఫూర్తినియగల అందం కాట్రీనది. సల్మాన్, ఆమెను మహమ్మదీయుల వద్దటిలో 'నిక్కా' చేసుకుంటాడట. ఎంతో మందికి నిరాశ కలిగించినప్పటికీ,

ఆ మందభాగ్యుడు..." సౌమ్య కసిగా అంది.

"అతనే... నువ్వు నిన్న నీ స్కూటీతో గుడ్డేసిన హిరోహోండా హీరో..."

"ఆ..." రజని, నీరజ నోళ్లు తెరిచారు.

"నేను డాష్ ఇచ్చాను, కిందపడ్డాను... కాబట్టి ప్రేమలో, దోమలో పడితే నేను పదాలి నువ్వు వడ్డమేమిటీ..."

"అతన్ని. నువ్వు చూడలేదు కూడాను..." నీరజ సందేహం వ్యక్తం చేసింది...

"ప్రేమ గుడ్డిది..." రజని, నీరజ సందేహం తీరుస్తూ అంది.

"పిచ్చిది కూడా..." సౌమ్య ముగించింది.

"దీనికి నిజంగానే ఏదో అయిందని నాకు అనుమానంగా ఉందే..." రజని, నీరజ చెవిలో గుసగుసలాడింది.

"వేపచెట్టు కింద జ్ఞానోదయం కాదు.. గాలి సోకిందిలా ఉంది. వాళ్ల డాడీకి ఇన్ ఫార్మ్ చెయ్యాలి..."

"షట్టవ్..." అంజలి ఒక్కసారి అరిచింది.

"ఏమే... మీకు నేను పిచ్చిదానిలాగా కనిపిస్తున్నానా?... నిజంగానే నేను అతన్ని ప్రేమిస్తున్నాను..."

సౌమ్య మళ్లీ నుదురు కొట్టుకుంది ఏం చేయాలో తెలియక.

"నీకు అతను తెలుసా?"

"తెలియదు..."

"అతని పేరు తెలుసా?..."

"తెలియదు..."

"అతని ఊరేంటో... ఏం చేస్తాడో... ఒకవేళ పెళ్లయిపోయిందేమో ఏమైనా తెలుసా..."

"ఏమీ తెలియదు. కానీ అతనికి పెళ్లికాలేదు... అతను నాకోసమే వుట్టాడు..."

"ఓహో... ఇదెలా తెలుసో..." సౌమ్య వ్యంగ్యంగా అంది.

"నా సిక్స్ సెన్స్ చెప్తోంది..."

"నీ అయిదు సెన్స్లు సమంగా లేదని అసలే మాకు డౌట్ గా ఉంది... ఇంకా ఈ సిక్స్ సెన్స్ ఒకట.. రజని, సౌమ్య, నీరజతో పాటు నవ్వేస్తూ అంజలి మొహం చూసి నవ్వు ఆవుకున్నారు.

"అంజలి పొద్దుట్పించి కాల్చుకు తింటున్నావు... నిజం చెప్పేస్తున్నా విను. నిన్న

నేను

డాష్ ఇచ్చిన వ్యక్తి నడివయసువాడు... నలభై యేళ్లవాడు. ఒకరో, ఇద్దరో పెళ్లాలు... ముగ్గురో, నలుగురో పిల్లలు ఉండి ఉంటారు."

"నువ్వు అబద్ధం చెవుతున్నావు సౌమ్యా... నాకు తెలుసు... అతనే నా కాబోయే భర్త. అతన్ని ఎలాగైనా వెతికి పట్టుకుని నా ప్రేమ ఫలించేలా చేయాలి నువ్వు..."

"అంజలీ... నన్ను నమ్ము... నిన్న కంగారులో, భయంతో అతనితో నేనేం మాట్లాడలేదు... ఆఖరికి అతనెవరో, పేరేమిటో కూడా తెలియదు... తప్పు నాదైనా కిందపడ్డ నన్ను హాస్పిటల్ కు తీసుకెళ్లి ఫస్ట్ ఎయిడ్ చేయించి వక్కనున్న హోటల్లో కాఫీ ఇప్పించి పంపించాడు... మంచివాడు... అంతకంటే ఎక్కువ నాకేం తెలియదు... నన్ను నమ్మవే..."

"నమ్ముతున్నాను... ఇవాళ్ళనుంచి అదే

ఇప్పటికైనా ఈ ఐడియా వచ్చినందుకు జనం లోలోపలే సంతోషిస్తు న్నారట. పాపం, ఐశ్వర్య కూడా రిలీఫ్ గా ఊపిరి పీల్చుకునుంటుంది.

స్టేసులో కావలా కాసి అతన్ని ఎలాగైనా నా కోసం పట్టుకోవాలి. ఇంతకీ అతను ఎ ట ం టె ఎ ం ఎ ం వెళ్తున్నాడనిపించింది..."

"క సాంయి గూడా..." సౌమ్యకి అయోమయంగా ఉంది అతే.

"కుషాంయి గూడా..." నీరజ సరిదిద్దింది.

"ఇవ్వాళ సాయంత్రం నాలుగంటల నుంచే మనం అక్కడ కాపు కాద్దాం..."

"స్టీజ్ అంజలీ... మేము ఎలాగైనా అతన్ని పట్టుకుంటాం కానీ నువ్వు రావద్దులే... అతన్ని కలుసుకుని... వివరాలు అన్నీ తెలుసుకుని వస్తాం..." సౌమ్య మాటలకి అయిష్టంగానే తలూపింది అంజలి.

"అంజలీ... నీ ప్రేమకీ... సిక్స్ సెన్స్ కీ ఓ చిన్న పరీక్ష: అతని పేరేమై ఉంటుందో ఊహించు చూద్దాం..." రజని అల్లరిగా అంది.

"రాహుల్..." అంజలి తడుముకోకుండా, సీరియస్ గా జవాబిచ్చింది.

"దీనికి కుచ్... కుచ్ అవుతోంది కాని పదండే... ఇంకాస్సేపు దీనితో ఉంటే మన మేమయిపోతామో..." నీరజ లేస్తూ అంది.

ఆ సాయంత్రం నుంచీ రెండురోజులు వరుసగా అంజలి కార్లో నాలుగునుంచి ఏడుదాకా బోస్ చౌరస్తాలో స్నేహితురాళ్లు ముగ్గురూ ఆ అనామకుడి కోసం రోడ్డుని కళ్లప్పగించి చూస్తూ గడిపారు.

మూడో రోజు సాయంత్రం మళ్లీ అక్కడికి చేరిన రజని విసుక్కుంది. "ఈ డబ్బున్న వాళ్లందరికీ ఇలాంటి జబ్బులుంటాయే..."

ఫైనలియర్ డిగ్రీలో చదువుకోకుండా ఈ బీటేమిటి..”

“అంజలి అందరిలాంటిది కాదే... మనిషిని కాదు... మనస్సు చూసి ప్రేమించాలి అనుకుంటుంది... అందుకే అతను నాతో ప్రవర్తించిన తీరుని... అదే టైములో ఆస్పత్రిలో ఎవరికో 'ఎ' నెగెటివ్ రక్తం కావాలంటే గబుక్కున ముందుకు వచ్చాడు అనగానే అతడిని ఆరాధిస్తోంది... ఏది ఏమైనా ఒక్కటి మాత్రం నిజమే... నిజంగా అతనికి పెళ్లి కాకుండా ఉంటే... అన్నీ సవ్యంగా కుదిరితే అంజలి అతనికి సరైన జోడీ... ఇద్దరూ రతీ మన్మథుల్లా ఉంటారు...” ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న సౌమ్య రక్కున నోరు మూసి, కళ్లు పెద్దవి చేసి కాస్త దూరంగా రోడ్డువారగా కారు పార్క్ చేసి దిగుతున్న ఓ వ్యక్తిని చూసింది.

“అతనే...” సౌమ్య మాటలు పూర్తి కాకుండానే రజని, నీరజ అటువైపు వరుగుతీశారు.

“హలో...”

“హలో.... మీరెవరో...”

“మేం తెలియదు మీకు... కానీ సౌమ్య తెలుసు కదా...” మెల్లిగా నడిచి వస్తున్న సౌమ్యని చూపించారు.

“హలో... ఎలా ఉన్నారు... కాలు నొప్పి తగ్గిందా...” నవ్వుతూ వలకరించాడు సౌమ్యని.

“వీళ్లు నా ఫ్రెండ్స్... నీరజ... రజని... ఆరోజు కంగారులో మీకు థాంక్స్ కూడా చెప్పలేదు... ఇవ్వాళ మళ్ళీ మిమ్మల్ని ఇలా హఠాత్తుగా కలుసుకోవడం చాలా ఆనందంగా ఉంది...” మూడు రోజుల్నుంచీ అతనికోసం రోడ్డుమీద కావలా కాస్తున్నామని చెప్పడానికి సిగ్గుపడింది సౌమ్య.

“ఏయ్... అలా హోటల్లో కెళ్లి కాఫీ తాగుతూ మాట్లాడుకుందామే...”

“నడవండి. నేనూ కాఫీ కోసమే ఇక్కడ ఆగాను...” అందరూ 'పూర్ణ' హోటల్లోకి ప్రవేశించారు.

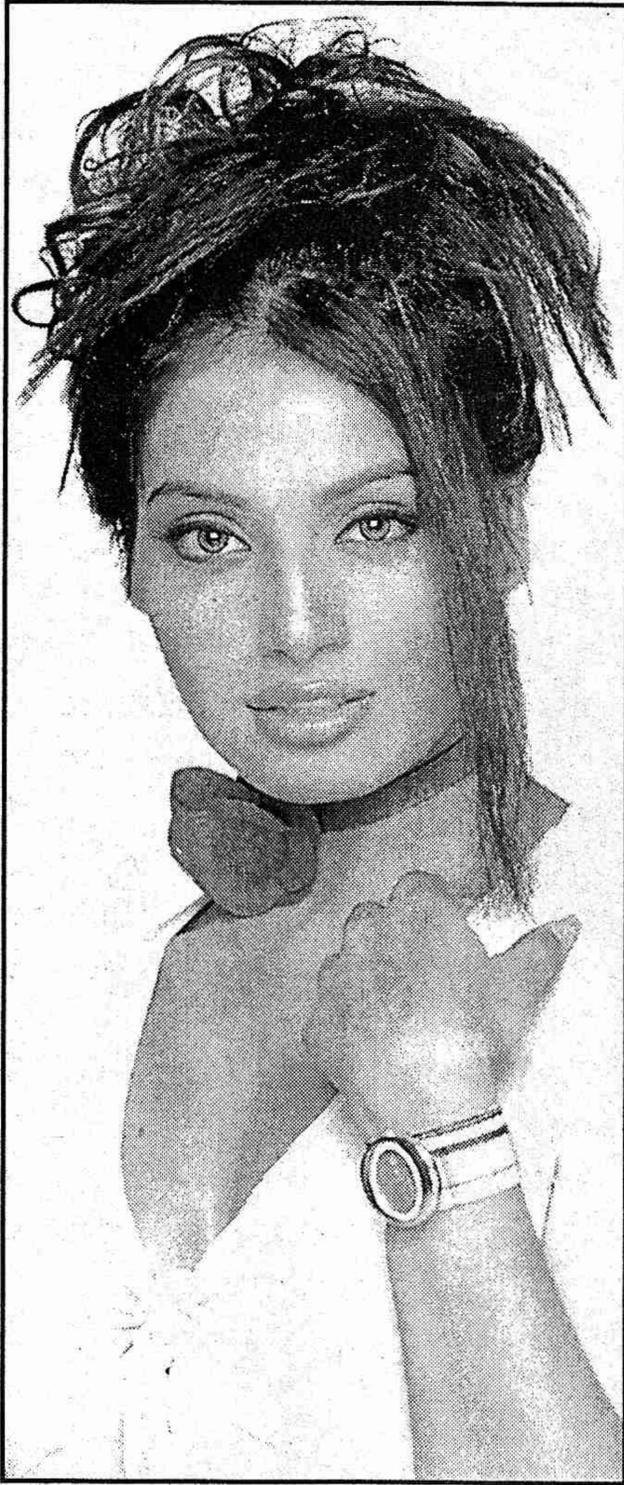
“మెనీ థాంక్స్... ఆ రోజు ... నాకసలు కంగారు, భయంతో ఏమీ తోచలేదు..”

“అలాంటి పరిస్థితిలో ఎవరికైనా బుర్ర సరిగా వనిచేయదు లేండి...”

“మీపేరు...” రజని తనే చొరవగా మాట్లాడడం ప్రారంభించింది.

“రాహుల్...”

“ఆ...” రజని, నీరజ బావురుకప్పల్లా నోరు

ఇద్దరినీ వదలటం లేదు!

ఇటీవల ముంబయిలో ఓ క్లబ్లో బిషాశాబాసు తన బాయ్ ఫ్రెండ్ దీనోమోరియాతో డాన్సు చేస్తున్నదిట వరవశంతో. కాసేపయ్యాక ఆమె సెల్ ఫోన్ మోగింది. దీనో వెళ్లాడు, జాన్ అబ్రహామ్ వచ్చాడు డాన్సు చేసేందుకు. బిషాశా జాన్తో మునుపటికన్నా రెచ్చిపోయి మరింతగా అతన్ని హత్తుకుపోతూ డాన్సు చేసిందట. “చాలా తెలివి గల నటి, ఇద్దరిలో ఏ ఒక్కరినీ వదులుకోకుండా, జాగ్రత్త వదుతూ, ఇద్దరినీ సంతోష పెడుతున్నది” అనుకుంటున్నారట బాలీవుడ్ జనం, ఆమె తెలివికి ఆశ్చర్యపోతూ.

తెరిచారు.

“ఎందుకంత ఆశ్చర్యం?...” ఆశ్చర్యంగా చూశాడు రాహుల్ వాళ్లవైపు.

నీరజ, రజని రక్కున నోరు మూసారు... రాహుల్ తన గురించి చెప్తున్నాడు... రాహుల్ ఎం.బి.ఎ. చేశాడు. .. తండ్రిది పెద్ద వ్యాపారం... దాన్నే తండ్రితో పాటు చూసుకుంటూ ఉంటాడు..

“మీ గురించి చెప్పండి... మీరేం చేస్తున్నారు.”

“మేం డిగ్రీ ఫైనలియర్ చదువుతున్నాం...” సౌమ్య అందరి గురించి క్లుప్తంగా చెప్పింది. అందరూ కాఫీ తాగుతూ చాలాసేపు సరదాగా మాట్లాడుకున్నారు. “మీరోసారి మా అంజలిని కలవాలి...” సౌమ్య అసలు విషయానికొచ్చేసింది.

“అంజలి ఎవరు...”

“అంజలి మా ఫ్రెండ్... మీ గురించి విని మిమ్మల్ని చాలా ఆరాధిస్తోంది.... మీలాంటి మంచి వ్యక్తిని తప్పకుండా కలవాలి అనుకుంటోంది... మా అంజలిని చూసారంటే... అప్పరసే అనుకోండి...”

“మీరేం మనస్సులో పెట్టుకుని మీ అంజలి గురించి అంతలా చెప్తున్నారో కానీ... నేను బుక్కుయిపోయాను..”

“ఏ కేసులో...” రజని ముందుకి వంగి కుతూహలంగా అడిగింది... ఆఖరికి ఇతనో డబ్బున్న క్రిమినల్ కాబోలు.

“ఐమిస్... నేనో అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను...”

“ఎవరా అదృష్టవంతురాలు...” నిరాశ కమ్ముకున్న గొంతుతో నీరసంగా అడిగింది సౌమ్య.

“తెలియదు...”

“ఆ...” అందరి నోళ్లూ తెరుచుకుని మూసుకున్నాయి.

“ఎవరో... ఏంటో తెలియకుండా ఎలా ప్రేమిస్తున్నారు...” సౌమ్య సందేహం వ్యక్తం చేసింది.

“ఆ అమ్మాయి మంచి మనస్సు చూసి... ఐమీన్ ఆ అమ్మాయి గురించి విని... ఆ అమ్మాయి ఎవరో తెలుసుకునే ప్రయత్నంలోనే ఉన్నాను...”

“దొండుకు దొందే...” రజని, నీరజ చెవిలో గుసగుసలాడింది. ముగ్గురు ఫ్రెండ్స్ రాహుల్ దగ్గర సెలవు తీసుకుని బయటకి నడిచారు అంజలికి సమాచారం ఇవ్వాలనుకుంటూ.

0000

“ఏరా వద్దా... ఇలా ఊడి వడ్డావేమిటి చెప్పా పెట్టకుండా...” గంగాధరం తన చిన్ననాటి స్నేహితుడిని కౌగలించుకుని, ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించాడు తన ఆఫీసు రూమ్లోకి.

“నిన్న నీకో కూతురుందని హఠాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది...” వద్దనాభం తను వచ్చిన పనికి ఉపోద్ఘాతం మొదలుపెట్టాడు.

“నీకో కొడుకున్నాడని నాకూ మొన్ననే గుర్తుకొచ్చింది...”

“మా అబ్బాయి నలకుబేరుడిలా ఉంటాడు...”
 “మా అమ్మాయి రంభకేం తీసిపోదు...”
 “మరయితే... వాళ్ళిద్దరినీ ఓ ఇంటివాళ్ళని చేసేద్దాం...”

“నాకభ్యంతరం ఏం లేదు... మీరందరూ రండి ఓసారి అమ్మాయిని చూసి లాంఛనంగా, ఫైనల్ చేసుకుందాం.”

“ఓ చిన్న చిక్కుందిరా... మా అబ్బాయికి కాస్త బుద్ధిలోపం...”

“ఏంటీ... బుద్ధిలేని నీ కొడుక్కి నా కూతుర్ని ఇమ్మని అడగడానికి నీకు బుద్ధిలేదుట్రా...”

“అబ్బా కాస్త ఓపిగ్గా విను...” వద్మనాభం రాహుల్ గురించి చెప్పకొచ్చాడు.

“మా అబ్బాయి వజ్రంరా... రెండు చేతుల్తో సంపాదిస్తున్నాడు... గుప్తంగా ఎన్నో దానాలు అవీ చేస్తుంటాడు. ఛారిటీ పిచ్చి... వాడిలాగే ఓ అమ్మాయి ఛారిటీ వర్క్ చేస్తుందిట పేరు బయటపడకుండా.. ఆ అమ్మాయి ఎవరో... ఏంటో తెలియకుండానే ఆ పిల్లనే పెళ్లి చేసుకుంటానంటూ వట్టువడుతున్నాడు. అసలు ఆవిడ అమ్మయో... అమ్మో... కూడా వీడికి తెలియదు..”

“మా అంజలికీ ఈ పిచ్చే ఉంది... ఛారిటీ కోసం అంటూ డాన్స్ ప్రోగ్రాములు అవీ ఇస్తుంది.. దాని దగ్గరున్న డబ్బులు అనాథాశ్రమాలకీ, బ్లైండ్ స్కూల్స్ కి డానేట్ చేసేస్తూ ఉంటుంది... ఒకవేళ మీవాడు ప్రేమించేది మా అంజలినే కాదు గదా..”

“ఏమో... కాకపోతే రిస్క్... ఒక్కటి మాత్రం చెప్పగలనురా. చేయవట్టుకున్న అమ్మాయే తన రాధ అని నమ్మేంత ఉత్తముడు నా కొడుకు...”

గంగాధరానికి కూడా అంజలి ప్రేమకథ వాళ్ళ క్లాస్ మేట్స్ ద్వారా తెలిసినప్పినూంచీ కాస్త దిగులుగానే ఉంది. కూతురు గబుక్కున ఎవరో తీసుకొచ్చి “నీ అల్లుడు డాడీ...” అంటుందేమో అని... అతనెవరో ‘నో’ అన్నాడు కాబట్టి సరిపోయింది... లేకపోతే -

“ఇదిగో మా అమ్మాయి.... నా ఎదురుగానే ఉంది...” గంగాధరం టేబుల్ మీద ఉన్న అంజలి ఫోటోని అటువైపుకి తిప్పాడు. నవ్వుతూ, అలవోకగా ఒంగి ఓ చేత్తో పూలగుత్తిని వట్టుకున్న అంజలి బర్త్ డే ఫోటో అది.

“మా అబ్బాయి ఎప్పుడూ... నా గుండెల్లోనే ఉంటాడురా...” వద్మనాభం షర్ట్ జేబులో ఉన్న వర్సెలోంచి రాహుల్ ని అయిదారు ఫోటోలు తీశాడు.

“ఇది లేటెస్ట్...”

“ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చూశాను... పిల్లలిద్దరూ సీతారాముల్లా చక్కటి జోడీరా...”

“ అబ్బాయి ఇక్కడ బిజినెస్ చూసుకుంటున్నాడని విజయవాడ వెళ్లిపోయాం... వచ్చినా, ఒకటో, రెండో రోజులు బిజినెస్ పనిమీద... తీరికే ఉండదు... ఇక్కడ ఉన్నప్పుడైనా మీరో కొనస... మేమో కొనస...”

“వద్మనాభం, గంగాధరం ఇద్దరి మనః పరిస్థితి ఒకేలా ఉండడంతో ఇద్దరూ ఓ ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చి మూడురోజుల తర్వాత తిరువతిలో కలుసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు.”

వద్మనాభం ఆరోజు సాయంత్రమే రాహుల్ ని నెలరోజుల క్రితమే వుట్టిన అక్కయ్య కొడుకుని చూద్దూవుగానీ అంటూ విజయవాడ తీసుకెళ్లిపోయారు.

“ఏయ్ సామ్యూ... అతనెవరో... నేనొక్కసారి చూడాలే... అతనిమీద ఇంకా గౌరవం పెరిగిపోయిందే... జస్ట్ ఓసారి కలుద్దాం... సాయంత్రం వెళ్దామా..”

సామ్యూ ‘ఇరుక్కున్నాం దేవుడా’ అన్నట్టు రజని, నీరజల వైపు నిస్సహాయంగా చూసింది.

“అతని ఎడ్రెస్ తీసుకున్నామా ఏమిటి... అతను వేరే అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను అనగానే వచ్చేశాం... మళ్ళీ నీ కారు ఇస్తే రెండు, మూడు రోజులు బీట్ వేసి వట్టుకుంటాం...” రజని జవాబిచ్చింది.

పైనికుడుగా రితిక్

ఎట్టకేలకు రితిక్ రోశన్ చేస్తున్న ‘లక్ష్మి’ చిత్రం ఘాటంగులు ముగిశాయి. రెండు నెలల నిర్విరామకృషి తరువాత రితిక్ లడఖ్ నుంచి తిరిగొచ్చాట్టు ముంబయికి. ఇందులో రితిక్ ఓ పైనికుడి పాత్ర. గతంలో తను చేసిన తప్పలకు పశ్చాత్తాపపడుతున్న రితిక్, ఇప్పుడు ఏడాదికి ఒకటి రెండు చిత్రాల్లోనే చేస్తానంటున్నాడు. శాద్ అలీ నిర్మిస్తున్న చిత్రంలోనూ, అటు తరువాత తండ్రి రాకేక్ రోశన్ చిత్రంలోనూ చేస్తాడని తాజా వార్త.

అంజలిని (ఫ్రెండ్స్) మీద అవనమ్మకంగానే ఉంది... వాళ్ళు నిజంగా అతన్ని కలిశారా... కథ అల్లి చెప్పేరా అని... కానీ వాళ్ళు అమ్మ, అన్న, చెల్లి, తమ్ముడు, నాన్న అంటూ అందరి పేరునా వరుసగా తోడులు పెట్టుకోవడంతో నమ్మక తప్పలేదు.

“తమ్ముడి మొక్కు అంటూ అమ్మా, నాన్నా తిరువతి ప్రయాణం పెట్టాలే... వచ్చే లోపల అతని ఎడ్రెస్ తెలుసుకోండి... నాలుగైదు రోజుల తర్వాత వెళ్దాం..”

“అమ్మయ్య” హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు సామ్యూ, నీరజ.

***

తిరువతి చేరిన అంజలి అక్కడ అప్పటికే వచ్చేసిన ఇద్దరత్తయ్యల, పెదనాన్న, బాబాయిల ఫ్యామిలీలు చూసి ఆశ్చర్యపోయింది... ఇంతమంది రావడానికి కారణం ఏంటో అని ఆరా తీయాలనుకుంటుండగానే అందరూ అంజలిని లాక్కుపోయి తలంటుపోసి పెళ్లికూతుర్ని చేసేశారు... అంజలికి అయోమయంగా ఉన్నా “దేవుడి నిర్ణయం ఇదే కాబోలు” అని సరిపెట్టుకుంది. ఎలాగూ అతను వేరే అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాడు... అలాంటప్పుడు ఎవరైతే ఏం... అంజలి ఓ గంటలో గౌరీపూజకి సిద్ధమైపోయింది.

విజయవాడ నుంచి తిరువతి అంటూ తీసుకొచ్చిన రాహుల్ ని పెళ్లికొడుకుని చేసేశారు వద్మనాభం బంధువులు. రాహుల్, తండ్రి తన పెళ్లికోసం చేసిన ఏర్పాట్లు చూసి అవాక్కైపోయాడు... అడకత్తెరలో పోకలాంటి స్థితి ఆ అమ్మాయి ఎవరో తెలియదు... అందుకని గట్టిగా పెళ్లి కాన్సిల్ అనడానికి లేదు... ముందు నుయ్యి... వెనకగొయ్యిలా ఉంది. వదిమందిలోనూ పరువు తీయడనే ధీమాతోటిగా ఇన్ని ఏర్పాట్లూ జరిగి బంధువులు అందరూ వచ్చేలా చూశారు అని సణుక్కుంటూనే పెళ్లి కొడుకైపోయాడు రాహుల్.

“బిజినెస్ లో చేరినప్పటినుంచీ ప్రతి ఏటా నీ కళ్యాణం చేయిస్తున్నందుకు నా కళ్యాణం ఇలా చేయిస్తున్నావా శ్రీనివాసుడా...” అని దేవుడినోసారి తిట్టుకుని అంతలోనే లెంపలు వాయింతుకున్నాడు అవరాధం కామి తండ్రి అనుకుంటూ. అసలు అంజలికి కానీ, రాహుల్ కి కానీ ఎవర్నీ అడిగే, నిలదీసే అవకాశమే లేకుండా పొద్దున్న ఎనిమిది గంటలకి కొండపైకి చేర్చి వదలొండు గంటలకల్లా దంపతుల్ని చేసేసి ఊపిరి పీల్చుకున్నారు వద్మనాభం, గంగాధరం.

రాహుల్ పీటలమీద తన వక్కనే కూర్చున్న అంజలిని చూసి “ఫరవాలేదు పిల్ల చాలా అందగత్తె” అనుకుని తృప్తిపడ్డాడు.

అంజలి రాహుల్ ని ఓరకంటితో చూసి నాన్న సెలక్షన్ నాకు ధీటుగానే ఉంది అనుకుంది. సాయంత్రం అలిమేలు మంగాపురం, కింద తిరువతి చూసుకుని చెన్నై చేరుకున్నారు... మర్నాడు ఊటీ చేరుకున్నారు వద్దనాభం, గంగాధం ఫ్యామిలీలతో సహా... పెళ్లికి వచ్చిన కొద్దిపాటి చుట్టాలు తిరువతి నుంచే ఎవరిళ్లకి వాళ్లు వెళ్లిపోయారు... ఊటీలో ఫస్ట్ నైట్ కి ఏర్పాట్లు జరిగాయని అర్థమయింది రాహుల్ కి, అంజలి కి.

***

చక్కగా అలంకరించిన గదిలో మంచంమీద అటు చివర రాహుల్, ఇటుచివర అంజలి కూర్చున్నారు... మల్లెపూలు, అగరోత్తులు, సెంట్ల పరిమళాలు గదిలో నలువైపులా మత్తెక్కించేలా అలుముకున్నాయి. ఇద్దరికీ ఏం మాట్లాడాలో తోచడం లేదు...

“కొండకొచ్చేవరకూ నా పెళ్లి అని నాకే తెలియదు... పెద్దవాళ్లు ఎందుకిలా దాచి గబగబా చేశారో అర్థం కావడం లేదు...”

“మీకూ తెలియదా?... నాకూ తెలియదు నా పెళ్లిని...” రాహుల్ అయోమయంగా చూశాడు అంజలివైపు.

“ఎందుకని...”
“అదే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను...”

“భార్యభర్తల మధ్య దాపరికాలు ఉండకూడదంటారు...నా వైపు నుంచి బహుశా ఓ కారణం ఉంది... నేనో అమ్మాయిని ప్రేమించాను.”

అంజలి మొహం వాడిపోయింది. “మరి... మరి... ఆ అమ్మాయి... ఆ అమ్మాయి నెందుకు పెళ్లి చేసుకోలేదు...”

“ఆ అమ్మాయిని చూడలేదు నేను.. తనెవరో తెలుసుకుందామనుకునే లోపలే ఈ పెళ్లి జరిగిపోయింది... చూడని అమ్మాయిని ఎలా ప్రేమించానూ అంటే... నా జర్నలిస్ట్ ఫ్రెండ్ రాజు ద్వారా విన్నాను... ఛారిటీ వర్క్ చేస్తుంది ఆ అమ్మాయి.... దానికోసం డాన్స్ ప్రోగ్రాములు అరేంజ్ చేస్తుంది... ఆ అమ్మాయి డాన్సర్ కానీ... ఎప్పుడో కానీ స్టేజి పెర్ఫామెన్స్ ఇవ్వరుట.. వల్లిసిటీ ... తనపేరు అందరి నోళ్లలో నానడం ఇష్టం ఉండదుట ఆ అమ్మాయికి... ఆ అమ్మాయి ఎవరో చూడకపోయినా రాజు చెప్పింది విని

అలాంటి అమ్మాయిని ... ఆ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలనుకున్నాను. ఏది ఏమైనా అంజలి నువ్వు నా అర్థాంగివి... నీ స్థానం పూర్తిగా నీదే... కానీ కొన్నాళ్లు నేను సర్దుకునే వరకూ మనం కాస్త దూరంగా...”

“ఆ అమ్మాయి పేరేమిటి?...” అంజలి కొంచెం రాహుల్ దగ్గరికి జరుగుతూ కుతూహలంగా అడిగింది.

“పేరు తెలియదు కానీ... మొన్న ఫిబ్రవరి వదహారున బ్లెండ్ స్కూల్ కోసం వాళ్ల

ఆడిటోరియంలో డాన్స్ చేసింది అని తెలిసింది... ముందుగా నాకు తెలియలేదు... తెలిస్తే బహుశా అప్పుడు ఆ అమ్మాయిని చూసి, మాట్లాడి ఉండేవాడినేమో...”

“అక్కడ... ఆ రోజు డాన్స్ చేసింది నేనే..” అంజలి సిగ్గు వడుతూ అంటూంటే రాహుల్ సంభ్రమంగా చూశాడు... ‘నిజమా’ అంటూ అంజలి చేతులు, మొహం, మెడ ముద్దులతో ముంచెత్తేశాడు... ఎర్రమందారంలా ఎర్రబారిన బుగ్గల్ని దాచుకుంటూ, సిగ్గుగా అంజలి రాహుల్ నుంచి విడివడి పక్కకి జరిగింది.

“మనస్సుని చూసి ప్రేమించే మీలాంటి భర్త దొరకడం నా అదృష్టం... కానీ... కానీ... నేనూ మీలాగే ఒకర్ని ప్రేమించాను...” రాహుల్ మొహం వివర్ణమవడం గమనించకుండా అంజలి తల వంచుకుని చెప్పకుపోతోంది.

“మీ మనస్సు విప్పి చెప్పారు... అందుకే నేనూ చెప్పాలనుకుంటున్నాను... అచ్చం మీలాగే అతన్ని కూడా నేను మనస్సు చూసి ప్రేమించాను... అతనెవరో ఎప్పుడూ

చూడలేదు... పెళ్లికూడా చేసుకోవాలనుకున్నాను... కానీ అతను వేరే అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాడని తెలిసింది.

“అది నీకెలా తెలుసు...”

“మా సౌమ్య కనుక్కుంది...”

“సౌమ్య... సౌమ్య... నా హీరో హోండాని డాష్ ఇచ్చిన అమ్మాయి కాదు గదా...”

“అంటే... మీరే... ఆ హీరో హోండా ఓనరా...”

అంజలి సంతోషంతో తల ములకలవుతూ అంది.

“అవును... నీ హీరోని కూడా నేనే...”

“ఇందాక కొన్నాళ్లు దూరంగా ఉండామన్నారుగా...” తనని బంధించబోతున్న రాహుల్ కి దొరక్కుండా ఎడంగా జరుగుతూ అంది అంజలి.

“ఇప్పుడింక... ఒక్కక్షణం కూడా ఆగలేను...”

“వెంకట రమణా... వడ్డీ కాసులవాడా... నిన్ను ఇందాక అనవసరంగా తిట్టుకున్నాను. .. నా కళ్యాణం ఇంత ఢిల్లింగ్ గా చేసిన నీకు కళ్యాణం చేయిస్తా తండ్రీ...” మనస్సులోనే ఏడుకొండలవాడికి కృతజ్ఞతలు చెప్పకుంటూ ఫస్ట్ నైట్ ప్రోగ్రాంకి రెడీ అయిపోయాడు రాహుల్.

ముచ్చటైన ఆ జంట మురిపాలు చూడలేక చందమామ సిగ్గుతో మబ్బుల వెనక్కి తప్పుకున్నాడు.

మర్నాడు నవ్వుతూ, తుళ్లుతూ తృప్తినిండిన మొహాలతో కళకళలాడిపోతున్న రాహుల్ ని, అంజలి నీ చూసి ఆనందంతో మురిసిపోయారు వద్దనాభం, గంగాధరం.

వారంరోజులు ఊటీలో హా నీమూన్ జరుపుకుని మళ్లీ తిరువతి వెళ్లి దేవుడి కళ్యాణం చేయించి హైదరాబాద్ చేరుకున్నారు అంజలి, రాహుల్. హైదరాబాద్ లో గ్రాండ్ గా ఏర్పాటుయిన రిసెప్షన్ కి వచ్చిన సౌమ్య, నీరజ, రజని అంజలి నీ, రాహుల్ ని దంపతులుగా చూసి ఆశ్చర్యపోతూనే.. ఆనందంగా అభినందించారు ‘మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్’ అంటూ.

‘హేట్స్ టూ యువర్ సిక్స్ సెన్స్ ... మొత్తానికి అనుకున్నది సాధించావే...’ సౌమ్య అంజలి చేతులూపేస్తూ అంది.

“నీ సిక్స్ సెన్స్ తో మాక్కూడా మంచి మొగుళ్లని చూడవే...” రజని ఆశగా అడిగింది.

“అమ్మా... ఆశ... దోశ... అప్పుడం... నా సిక్స్ సెన్స్ నాకే పనిచేస్తుంది మీ సెన్స్ లన్నీ ఉవయోగించి మీ మొగుళ్లని మీరే వెతుక్కోండి...” ఆటపట్టిస్తున్నట్టు అంజలి అంటూంటే అందరూ కిలకిలా నవ్వుకున్నారు. ■